

øget faren for arbejderne, er det naturligt at stille store fordringer til uddannelsen af det personale, der skal varetage tilsynet.

Den i fabrikløven af 1913 § 36, stk. 2, indeholdte adgang til at kræve, at de folk, der søger ansættelse i fabriktilsynets tjeneste, skal underkastes en særlig prøve for derigennem at godtgøre deres kendskab til fabrikløvgivningen og til de tilsynets virksomhedsområde vedrørende tekniske forhold, er ikke foreslået optaget i den nye lov. Denne adgang har aldrig været benyttet, og det må anses for fyldestgørende, at den praktiske uddannelse bibringes aspiranterne til stillinger i tilsynet ved, at de gør tjeneste i tilsynets forskellige kredse. Det er iøvrigt også her af betydning, at spørgsmålet om, hvorvidt en person egner sig til at ansættes i arbejdstilsynets tjeneste, ikke alene bestemmes ved hans kendskab til lovgivningen og til de tekniske forhold, som tilsynet kommer i berøring med, men mindst lige så meget ved hans almindelige optræden, hans evne til at forhandle med både arbejdsgivere og arbejdere o. s. v., forhold, som kun den pågældendes praktiske tjeneste kan afgive vidnesbyrd om. På den anden side er det selvfølgelig af yderste værdi, at der gives tilsynspersonalet den fornødne vejledning, og at dette får adgang til oplysninger om nye farekilder etc. Sådan vejledning vil imidlertid kunne bibringes ved kursus, som vil kunne etableres ved hjælp af den i § 8 omhandlede arbejderbeskyttelsesfond.

De i paragraffens *stk. 3 og 4* indeholdte bestemmelser svarer til § 36, stk. 3, i fabrikløven af 1913. Den i denne paragrafs sidste punktum indeholdte bestemmelse om de tilsynsførendes adgang til at have privat erhverv er ikke foreslået optaget i den nye lov, da tjenestemandsløvens § 44 nu indeholder en generel bestemmelse herom.

Til § 52.

I § 11 i fabrikløven af 1913 er det fastsat, at enhver maskine på landjorden, hvis brug kan medføre fare for liv eller helbred, og som sættes i bevægelse ved en kraftmaskine, er undergivet bestemmelserne i lovens kapitel III om forebyggelse af ulykkestilfælde ved brug af maskiner. Da det kun er et meget ringe antal mekanisk drevne maskiner, hvis brug ikke teoretisk kan medføre fare for liv eller helbred, forudsætter denne bestemmelse i virkeligheden, at der af fabriktilsynet eller det kommunale maskintilsyn føres et ganske regelmæssigt tilsyn med sådanne maskiner. Dette har for fabriktilsynets vedkommende da også fundet udtryk i forskrifterne for arbejds- og fabriktilsynets

virksomhed, hvor det fastsættes, at enhver virksomhed såvidt muligt bør tilses mindst 1 gang om året. Det tilføjes dog, at eftersyn kan finde sted med længere mellemrum på sådanne arbejdssteder, hvor anlægget frembyder mindre fare, eller hvor man efter tilsynets erfaring holder sig de gældende forskrifter efterrettelig, medens på den anden side visse nærmere betegnede virksomheder bør tilses hyppigere.

I praksis har det imidlertid ikke været muligt med den forhåndenværende arbejdskraft at gennemføre et regelmæssigt årligt tilsyn med samtlige virksomheder. For en del af de virksomheder, som efter forslaget henføres under loven, f. eks. handels- og kontorvirksomheder, vil et så hyppigt tilsyn ej heller være påkrævet.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at der med hensyn til tilsynsvirksomhedens udøvelse gøres en sondring imellem virksomheder, i hvilke der af hensyn til ulykkes- og sygdomsrisikoen skal finde et regelmæssigt tilsyn sted, og virksomheder, hvor tilsynet kun skal udøves gennem stikprøver, eller når der som følge af anmeldelse eller på grund af andre særlige forhold er anledning til at antage, at der finder lovovertrædelser sted.

Ved siden heraf foreslås det, at alle ulykkestilfælde af alvorlig karakter (herunder akutte forgiftningstilfælde) skal undersøges af tilsynet, og at denne undersøgelse såvidt muligt skal foretages omgående. Allerede nu undersøger fabriktilsynet alle de ulykkestilfælde, der forekommer i de tilsyn undergivne virksomheder, og som det kommer til kundskab om gennem deres anmeldelse til direktoratet for ulykkesforsikringen eller på anden måde. De erfaringer, der er indvundet herigennem, i forbindelse med de erfaringer, der er gjort i udlandet, viser tydeligt, at en indgående undersøgelse af de indtrufne ulykkestilfælde er et meget vigtigt led i arbejderbeskyttelsen. Herved fås en gunstig lejlighed til at kontrollere, hvorvidt de gældende bestemmelser til forebyggelse af ulykkestilfælde overholdes. Endvidere tilvejebringes der herved et materiale til bedømmelse af, hvorvidt de gældende forskrifter er tilstrækkelige. Og endelig afgiver den atmosfære, som et indtruffet ulykkestilfælde på en virksomhed skaber, gunstige arbejdsbetingelser for tilsynet at arbejde under, når dets undersøgelse af ulykkestilfælde finder sted i umiddelbar tilslutning til dette.

Paragraffens *stk. 2* indeholder de almindelige bestemmelser om, hvilken virksomhed tilsynet skal udøve under sine inspektioner. Denne skal — således som det